

**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Praesertim Augustini, Et Thomae Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Sacramentis In Genere Et Specie - Libros Octo Complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput 1. Sacramenti Conirmationis definitio, seu potiùs descriptio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73212](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73212)

LIBER TERTIUS.

AMOR ROBORANS PER CONFIRMATIONEM,

Sive

DE SACRAMENTO CONFIRMATIONIS.

CAPUT II.

Confirmatio est verum novæ Legis Sacramentum.

Vel ipsa materia hujus Sacramenti ad Deum nos amore charitatemque invitat. Materia quippe oleum est, balsamo mixtum. Et quid per oleum nisi charitas intelligitur? *Aliquid magnum significat oleum* (inquit Augustinus ferm. 93. de verb. Evang. Matth. valde magnum. Putas non charitas est? Querendo dicimus, non sententiam precipiamus. Unde mihi videatur, per oleum, charitatem significari, dicam vobis. Apostolus dicit: "Adhuc supereminentiorem viam quam demonstrat." Supereminentiorem viam quam demonstrat? "Si linguis hominum loquar & Angelorum, charitatem autem non habeam, factus sum velut as sonans, aut cymbalum tinniens. Ipsa est supereminens via, id est charitas. Quæ merito oleo significatur: omnibus enim humoarius oleum supereminet. Mitte oleum, superinfunde aquam, oleum supereminet. Mitte aquam, superinfunde oleum, oleum supereminet. Si ordinem servaveris, vincit; si ordinem mutaveris, vincit. Charitas nunquam cadit. Sed quia oleum non solum Deo interiori ardere debet per flammam amoris, sed & exteriori ad proximum se extendere per odorem bonæ famæ, imitabilique exempli, pro materia hujus Sacramenti, oleo miscetur balsamum odore fragrantissimum. Ut enim Gregorius observat, alludens ad istud Cantic. 1. *Oleum effusum nomen tuum. Nomen Sponsi quasi oleum effunditur: quia quicumque nomine Christiano in veritate censentur, charitate affluunt, quæ molliuntur, & ut flammam exemplorum emittant, eadem charitate continuo suffunduntur.*

CAPUT I.

Sacramenti Confirmationis definitio, seu potius descriptio.

Confirmatio est novæ Legis Sacramentum, quo baptizatus, sacro chrysmate, ad modum crucis, in fronte per Episcopum, sub præscripta verborum forma ungitur, atque ad fidem profectendam per Spiritum sanctum roboratur.

3. Descriptionis bonitas inde liquet, quod per eam designetur materia, forma, Minister ordinarius, subiectum, propriusque effectus hujus Sacramenti. Materia quippe remota est chrysmata, quod ex oleo & balsamo solemniter Episcopi consecratione conficitur, ait S. Carolus Borromeus Aëtor. Eccles. Mediol. p. 4. de Sacram. Confirmat. post Concilium Florentinum in Decreto Eugenii. Materia proxima est istius chrysmatis unctio in fronte, ad modum crucis. Forma ab eodem Concilio hæc esse dicitur: *Signo te signo crucis, & confirmo te chrysmate salutis, in Nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti, Amen.* Minister ordinarius, secundum idem Concilium, & Tridentinum sess. 7. can. 3. est Episcopus. Subiectum est homo baptizatus. Proprius denique effectus est robor animi, per Spiritum sanctum, ad fidem constantem profectendam, & non erubescendum de cruce Domini sui.

Est de fide. Probatur 1°. ex Scripturis, quas ad id proferunt expenduntque Judocus Ravesteyn Tiletanus p. 2. Apologia pro Tridentino pag. 188. Tapperus ad art. 12. Confessionis Lovaniensis. Hefelicius explicat. Sacram. c. 14. Suarez disp. 32. sect. 1. Vide infra n. 13. & 39.

2°. perpetuâ Ecclesiæ Traditione. Cujus testes sunt Patres omnes, Tertullianus l. de resurrect. carn. c. 8. Cyprianus epist. 70. & 73. Cyrillus Hierosolymitanus Cateches. 3. Optatus Milevitanus l. 4. Pacianus epist. 1. ad Sympron. Ambrosius l. 2. de Sacram. c. 7. Hieronymus in Dial. adversus Luciferian. Augustinus l. 15. Trin. c. 26. Innocentius l. epist. ad Decentium. Leo Magnus ferm. 4. de Nativit. Hilarius homil. de Pentec. Cyrillus noster Alexandrinus ad illa verba Joël, *& replebuntur aræ vrisico, & redundabunt torcularia vino & oleo.* Theodoretus in cap. 6. epist. ad Hebr. & l. 4. in Cant. Gregorius Magnus l. 12. Regist. epist. 31. Quorum testimonia à cavillis hereticorum novissimè vindicat Joannes Baptista du Hamel Theol. to. 6. l. 2. dissert. 1. cap. 3. 4. & 5.

3°. ex Florentino id definitio in Decreto Eugenii IV. & Tridentino sess. 7. can. 1. Antiquiora ad idem Concilia profert Bellarminus cap. 4. de Confirm.

Hoc Sacramentum à Christo Domino institutum esse, constat partim ex allatis fundamentis, partim ex dictis l. 1. cap. 4. Non tamen constat à Christo immediatè sic institutum esse, ut ad hoc usus non fuerit ministerio Apostolorum, tamquam Legatorum, Commissariorumque suorum, nomine & autoritate ipsius, non proprio agentium. Cùm ex dictis ibidem improbabilis non sit opinio Hugonis Victorini, S. Bonaventuræ, Magistri, aliorumque veterum Theologorum, Christum ad id usum ministerio Apostolorum modo dicto. A qua opinione non multum alienus videtur Angelicus Doctor in 4. dist. 7. a. ad 1. dicens: *Nec hoc differt, sive Dominus ipsemet instituit* (hoc Sacramentum, per se immediatè) *sive Apostoli ejus specialis præcepto.*

Nec contrarius est Fabianus Papa epist. 2. cap. 8. 3. aïens, quod Dominus in ultima cœna Apostolos chrysmata conficere docuit. Tum quia epistolam istam viri eruditi Fabiano falsè esse suppositam censent, reponuntque inter suppositas Iliodori mercatoris merces. Tum quia dato, non concessio quod Fabiani sit, potuit Christus id Apostolos docere, ut scirent quomodo Sacramentum istud nomine Christi suo tempore deberent instituire.

Neque verò Christus illud instituit in ultima cœna: cùm non decuerit illud institui ante institutionem Episcoporum, qui soli sunt ordinarii Ministri illius. Neque post resurrectionem, quando Apostolos constituit Episcopos Joan. 20. *Sic me misit Pater, & ego mitto vos.* Quia nec Scriptura, nec Patres aiunt tunc Sacramentum hoc in-